

Nauva, sept 8. 1853.

K 513/942.

Kezres Jánosom! Te egy valószínű hana-
salan ember vagy! az vagy! most győződ-
tem meg felőle voltaképen. Miért? azért

a) Hogy el nem jöttél hozzám.

b) Hogy ha már el nem jöttél
még is írod azt nekem meg, hogy atyáram
meucci.

c) Hogy bajaid is most óráid voltak,
s még sem írod meg az órák, hogy én is ok-
tathassam volna bajaidban, vagy legalább
váltaképen ismerném helyreédes. Pedig bizony
ember! én a mi jóm van fivérem megosztani
veled, persze igen kevéssel meggel vele, a mi
rosszod van pedig örömmel elfogadnám feléd.

Most különösen kapsz tőlem egy lap-
nyi levelet; nem értenélis többet te va-
lóságos Fabius Cunctator!

A virágregényis persze hogy tot aranyas
kapsam az - újságban. Gladd higye a pub-
licum, csak te ne hidd; tot pengő sejt, pénz,
és kétféle példány az engem, több semmi. Ez
az igaz hogy minden farság is öltöztet né-
kül; vesett fejreárat nyele! Hanem az a
Friebein valahogy fene vörény papíra nye-
matta; a könyv igen kicsiny (még küldöt én
nere egy példány) a publicumot tot kell, nagy
várás, hisse kesselem a dolgoz, de már
meg van, vigye a manu! én ora nem vagyot!

Sajóhírával ~~szere~~ hogy vele van! a
Karaláb örömeiben „e hang vigasztalással”
ez jön elő; nyoma van: „e hang vigasztal-
ásai a divatosságban költőre mutatva-
nyul, nem volt Rejés a hibái felfedezni,
hanem isza: „e hang vigasztalásával.
más hang tellene az ilyen versirotnak.
Örülök hogy Toldi ismét Rüddör párnokra
egy pár garast, sordny jussalon, de barátság
jobb a semminél! hány ember van, a ki sem-
mire sem lát, hogy ei keresztvesztés, munka-
jaén, mert még arótnak jáz. his nem a
fejvételmi kénn járhat.

Hallod-e te! minap Kensesse ala-
tal pognak hini; előzetten a mappai, hogy
menyie fogad eu esni Arany Jánosra; is-
tárogása nem a jövedelmen köze az efem.
Balonsár ei Rejés megegetten vele öffe.
de psze, hogy es hui átom volt; mostani
állapomban nem meret morogni; arsan
meg a feleséget övéi kövül anyja vinni
atig lehetne, arsan meg szaz szaz szaz
Hár te minoda dolgotas befélk
nereu Törös Jánosról, Igarmondoról ei tot
más nem igarvól; kán magadat aharod
előre jimenteni, hogy helmér, gombos, dyktás
tot kaptál, szaz varráal egy öreg memés.
Öcsein! nem vagyos eu olyan jó ember
his minden bolondra rá lehetne veenni,

minő ség; veendő meg veendő ar ar igaz
mondó! benne engem nem talál, ar
mondhatom felelőre atyámfia! Kérlek
Te meg ar ember!

Errelet öfkefűg, hogy Csapár se
leendő se hall, hanem a lapjár egyenem
nyaranta küldi: Mit csinál már most
vele mond meg!

Sajnálom, igen sajnálom hogy
hegyi Kárménat egy pár fős nem
ishattam akkor; de igazán nem lehet
ett; elgondoltsam hogy te, én, ő,
ésunk volna rá, or által a barátság
is képviselve lett volna; (Később látom
hogy József K. is figural; akkor arán
-ha el nem késtem volna is, — nem
lett volna később. Persze közelemből,
de vigasztaló magad, jobban én sem
istam volna. Kán tehát későbbi
ti profenur? Mit? jobb or? ara
nem eitem! hisz a K-szöve iszola
dolga jobban áll mint a későbbi
ti anyagi későbbesben is; arán
velees, közele, — hivatal nem is
tem! Gyulais közele, ha meg be
pelt vele; Kélezi Kéleleket mond
meg hogy közele a nőközele

melhet meg nem küldött, bár Frisch
áltaal kértém kérem, és a Nyugraszó
is elküldöttém róla; most se nyugrasz
várj se könyv, se pénz se papír. Ha
meg nem küldi a Romancsok és
Virágok, mely kétféle van elbűvölő
hatás.

Jaj de ismétlem! megint
emeli föl levelet (!!!) lapot töltet!
már a 41. lap; se perre november
keu megint válsághoz fogsz! kéj!

Csökönt; közzet nem sok
lapnál a föld, fiam kisé erősök
már; hála istennek hogy a keres
Romancsoknál mi sem is; bise-
nyosan nincs semmi baja, János
Lauris, munkájostól pörvöl
üdvözlök csökönt. Nyugrasz
meg öre: Gömörre néve; a mi nyi-
lítás nem küldi! De öseim olyan
seksé van már is hogy alig látom
mit is, Isten áldjon meg benne
keres! *brod Miska*

brod Miska